

Hämäläisten laulu

J.H. Erkkö

On mulle Suomi suloisin,
vaan Häme siitä kallihin:

[kertosäe]

sen tuskin tiedän vertaista,
niin kaunista, niin herttaista
kuin kulta Hämeenmaa!

Lempeitä laaksoin lehtoja
ja lintuin laulupuistoja

[kertosäe]

ja marjaisia kankaitaan
en unhottaa voi milloinkaan –
oi Hämeen kallis maa.

On Hämeen pellot viljovat
ja kasket kullan loistavat

[kertosäe]

ja tuhannet sen tuomistot,
sen niityt, norot, varjostot!
Ei maata vertaistaan!

Ei impee missään rakkaampaa,
ei siveempää, ei jalompaa,

[kertosäe]

kuin Hämeen valkotukkainen,
tuo sinisilmä neitonen
on rusoposkinen.

Ja kansaa kussa löytänen
niin jäykkää kuin on Hämehen,

[kertosäe]

niin vakavaa, mi auraltaan,
ei suotta siirry milloinkaan,
halveksi säätyään.

Jos miestä missä tarvitaan
maan eestä vaikka kaatumaan,

[kertosäe]

niin uljaita on urhoja,
on järkeä, on kuntoa,
jos toimeen tartutaan.

